

(จวง) ฮุ้นเหญี่ฮู้งบุณมีน้อยเจียนแตเรือ กะฮิดถฐ์เนอบ้านเพ็งโร้หลังยูคี่มีเร้งหมาจันทั้งค้อมือนี้

(ปู่บุญมี) พ.ศ. นั้นเนื้อฮอยกั้งโบรห หักญื่อได้กะหลีน้อยยูโล้กเลี่ยนแซนซี โบแท้นรอกะฮอย พานไฮโบพาน ลิไปถ่ามคู้ถวิล วัวน้อยกะฮอยพานยู ผังเหม้ววลีเฮ้อไปบิวคัจ้ว ญื่อได้กะแห่นบ้านโร้นีพื้นแอ้งแตโมะหมั้นลั้งสะลือก พื้นทุงอินจันทั้งซันไกพื้นลวด อันหลายมีแคในเด็ก เบเรียนเคียวปรัยพื้นชินพื้นจั่วที่วไปปรัองเตปะฮุ้นปรัย หม่อยูอ่าเกอศรีสงคราม ฮุ้นแห่นม ฮุ้นทั้งแลวโบกั้นเกานัมท่าวคิดโหล้กเอ็งเนื้อไมเฮ้อแลวเถรียวหมา เบอไมหม่อกั้งไสยะทาบโได้ ใที่บ้านหลายฮุ้นกั้งลั้งฮุ้นกั้น ออกเจียนแห่นกะไปฮุ้นจ้ออ่าจันอนุ วัวพื้นญูค้ำยูวัดบ้านอากาศ วัวพื้นญูค้ำกูะใที่บ้านนัมทื่อ วัวมีเจียนซักซิด วัวกั้งเฮ้อฮิดบุนบ้าน วานหรินวานโย้ย แลวใที่บ้านกั้งไปมีม้วฮุ้น วัวฮุ้นทั้งวัวกั้งหยองฮิดวัวเฮ้อใที่บ้านค้อลั้งร้านไปหระเอา หรินแม็กน้อย ๆ แลวกั้งโย้ยปายสายลัน ถ้อนไมตราถ้อนโคหมาถ้อนหนึ่ง วัวเฮ้อพาไมตราเปงออกพื้นฮ่าตริ่น แลววัวกั้งหรั๊กไปบ้านล้องโรมกั้น เอ้าหรินเอ้าโย้ยปายสายลันตริ่นไมตราฮุ้นโรมกั้นโหล้แลวค่างกั้นหมา วัวเฮ้อไปนิมันญูค้ำหรือวัด ฮุ้นฮุดพอมกั้นกั๊บบัว วัวน้อยกะฮู้ดเป๊กเจียนโบคี่แลวกั้นฮ้อพื้นม้าคั้น เฮ้อใที่บ้าน บิาดฮุดแลววัวหยอง แรวานหรินวานโย้ยอ้อมน่าน ตริ่นไมตราวัวเฮ้อเอ้าไปต็อกก้อ ค้อทิดซีทิดตริ่นถึฮ้อป๊กก้อถ้งบ้าน ส้ากแตหล้อมหมาวัวเฮ้อฮิดบุณจ้อบิาด แร็กนัมมันก้อนแก้นเฮ้อใที่บ้านนัมกั้น แตแห้วหมากั้งยูคี่มีเร้งโบเหญี่จักเก้อ

(จวง) แดเนนหมาใที่บ้านแตรกั้งยูคี่มีเร้ง ใคพื้นยูคี่มีเร้งหมาจันทั้งค้อมือนี้แหละนะ

(จวง) เรามาฟังบุญมีเล่าเรื่องเล่าในอดีตว่า ชาวไทแสกทำอะไร อย่างไรบ้านเราจึงสงบร่มเย็น

(บุญมี) พ.ศ. เท่าไหร่ผมก็จำไม่ได้ แต่จำได้ว่าผมเรียนอยู่ชั้น ป.4 ยังไม่รู้ว่าสอบผ่านหรือไม่ผ่านเลยไปถามกับคุณครูวัด ท่านบอกผ่านแล้ว พ่อแม่เลยให้ผมไปบวชเณรอยู่ที่วัด ผมจำได้ว่าในหมู่บ้านไทแสกเป็นโรคติดเชื้อ คนแรกที่เป็นคือ ปู่สะลือก เป็นโรคท้องเดินถึงขั้นรุนแรง อุจจาระออกเป็นเลือดส่วนมากก็จะเป็นกับเด็ก ภายใน 1 เดือน มีคนเสียชีวิตเป็นสิบคน ผมเป็นเณรถูกนิมนต์ให้ไปเฝ้าศพบ่อยหมอบที่โรงพยาบาล อ.ศรีสงครามเข้ามาดูประเดี๋ยวเดียว ก็กลับ เขาไม่ยอมกินข้าวด้วย เขากลับติดโรค ยามอ ก็ช่วยอะไรไม่ได้ ชาวบ้านหลายคนก็มาคุยกัน ออกความเห็นกันว่าจะไปปรึกษาพระ ท่านชื่อพระอาจารย์อุ้น ท่านจำวัดอยู่วัดอำเภออากาศอำนวย จ.สกลนคร ท่านเป็นพระที่ชาวไทแสกนับถือมาก ท่านแนะนำให้ทำบุญปีตรงควาน หว่านแหหว่านทราย จากนั้นชาวบ้านก็นิมนต์ท่านมา พิธีตามที่ท่านแนะนำ ท่านแนะนำให้ชาวบ้าน กินก้อนเล็ก ๆ ทรายฝ้ายสายสิญจน์ ไม้ไผ่มาท่อนหนึ่งแล้วผ่าเป็น 5 ซีก จากนั้นพระอาจารย์อุ้นพร้อมกับพระในวัดของชาวแสกและชาวแสก ก็เข้าร่วมพิธีสวดชัยมงคลคาถา เพื่อปิดเป่าสิ่งที่ไม่ดีในหมู่บ้าน พอสวดเสร็จท่านก็นำชาวบ้านแห่รอบหมู่บ้าน แล้วหว่านแหหว่านทรายทั่วหมู่บ้าน ส่วนไม้ไผ่ 5 ซีกก็ให้นำไปฝังดินไว้รอบหมู่บ้านทั้งสี่ทิศ ส่วนอันที่ 5 ก็ฝังไว้ที่ใจกลางหมู่บ้าน ส่วนฝ้ายสายสิญจน์ก็ให้ชาวบ้านนำไปผูกข้อมือให้กับชาวบ้านทุกคน แล้วก็ทำบุญถวายอาหารแด่พระสงฆ์ ตั้งแต่นั้นมาชาวไทแสกก็ไม่เกิดเรื่องอีกเลย

(จวง) ตั้งแต่นั้นมาชาวไทแสกมีแต่ความสงบสุข ทุกคนยูดีมีเรื่อง ตลอดมา